

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือรูปและภาษา ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและหวานเมล็ดของเพชรพลอยแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องตกแต่งประดับประดาบาร์ตเช่นกัน
- คำถาม:** ลูกๆ ให้น้ำใจเพื่อที่ยกภูเขาโกวันทันของยุคเหล็ก?
- คำตอบ:** น้ำของความบริสุทธิ์ การทำสัญญาเพื่อความบริสุทธิ์เป็นเหมือนกับการให้น้ำของลูก เพราะเมื่อไม่มีความบริสุทธิ์ ลูกสามารถเห็นสภาวะของบาร์ต เมื่อมีความบริสุทธิ์ ก็มีความสงบ ความมั่งคั่งและทุกสิ่งและเหตุนี้เอง ตามศรัทธา ไฟและสาลีต้องอยู่ด้วยกันและอยู่อย่างบริสุทธิ์ (บริสุทธิ์ขณะที่อยู่ด้วยกันในครอบครัวของลูก) ลูกไม่จำเป็นต้องหึงครอบครัวของลูก
- เพลง:** ลูกคือโชคของวันพรุ่งนี้...

โอม ซานติ ผู้เป็นแม่ ลูกๆ เจ้าสาวทั้งหมดได้ยินเพลงนี้แล้ว ลูกๆ รู้ว่าโชคของบาร์ตได้ถูกขีดคร่อม อะไรได้ขีดคร่อมโชค? ราวัน กิเลสทั้ง 5 เวลาลูกๆ กำลังสร้างโชคของบาร์ตอีกครั้งหนึ่ง ลูกๆ ผู้เป็นแม่คือชีพขัณฑ์ เมื่อมหาสมุทรแห่งความรู้มา ท่านได้วางไผเหนือลูกๆ ผู้เป็นแม่ ลูกๆ รู้ว่าลูกคือผู้ที่กำลังสร้างโชคของบาร์ต นั่นคือ ลูกผู้ที่ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกเป็นกองทัพของพ่อ ลูกเป็นความงามของบ้านของพ่อ เมื่อผู้เป็นคู่ไม่มีลูกๆ บ้านของพวกเขาก็รู้สึกว่างเปล่า ในเวลานี้โลกนี้รู้สึกว่างเปล่า เวลาลูกๆ กำลังจะทำให้โลกเป็นสวรรค์ พ่อพูดว่า: พ่อเป็นทาสของลูกๆ ผู้เป็นแม่เพราะก่อนหน้านี้ ลูกๆ ผู้เป็นแม่เคยเป็นทาสของสามีของเธอ ผู้เป็นแม่ได้รับการบอกว่า: สามีของภรรยาชาวฮินดูเป็นกुरुของเธอ เป็นพระเจ้าของเธอ เป็นทุกสิ่งของเธอ ในความเป็นจริง พวกเขาได้นำประเด็นของเวลานี้ไปใช้กับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในเวลานี้ลูกพูดกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดว่า: ท่านเป็นแม่และท่านเป็นพ่อ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามชาวฮินดูได้กล่าวเช่นนั้นถึงสามีทั้งหลาย ในความเป็นจริง ชีพบาบาเป็นสามีเหนือสามีทั้งหมด ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่เคยเป็นม่ายและสามีนี้ของลูกเป็นอมตะ ท่านเป็นเจ้าแห่งความเป็นอมตะ ผู้เป็นเจ้าแห่งความเป็นอมตะกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะเช่นกัน ลูกต้องจดจำสามีผู้เดียว(the Husband) นั้นอย่างมากผู้ที่สอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ด้วยการล้มสามีเช่นนั้น ลูกจะจบลงด้วยการร้องไห้ พ่อพูดว่า: ลูกกำลังร้องไห้เพราะสามีของลูกตายหรืออย่างไร? เวลาลูกควรจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ใบหน้าของเหล่าเทพสดชื่นแจ่มใสเสมอ ผู้คนมีความสุขเพียงได้เห็นเหล่าเทพ เหล่าเทพได้รับความสุขจากที่ใด? พ่อทำให้พวกเขามีความสุขและสดชื่นแจ่มใสอย่างยิ่งในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลาลูกต้องทำความเพียรพยายามเพราะเพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะอยู่อย่างไม่สูญสลาย พ่อพูดว่า: ไม่มีเรื่องของการร้องไห้ ว้าว! ลูกได้พบกับสามีที่หล่ออย่างยิ่งที่ด้วยท่านลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสวรรค์! ลูกต้องเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาในทุกอย่างก้าว ทุกคำพูดที่ลูกได้ยินมีค่าหลายแสนรูปี เมื่อนักปราชญ์ถ่ายทอดกิตะหรือเวตันตะ พวกเขาพูดว่าแต่ละคำพูดเหล่านั้นมีค่าหลายแสนรูปี อย่างไรก็ตาม นั่นไม่ได้เป็นเช่นนั้น ลูกแต่ละคนคือรูปและภาษา ดวงวิญญาณคือรูปและพ่อก็เป็นรูปด้วยเช่นกัน และแล้วท่านเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน ท่านเป็นผู้เดียวที่ล้นน้ำฝนของความรู้แก่ลูก นั่นไม่ได้เป็นเรื่องของน้ำที่เป็นวัตถุ เหล่านี้เรียกว่าเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกแต่ละคนต้องหวานเมล็ดของเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกควรจะอธิบายแก่ผู้คนว่า: ลูกคือดวงวิญญาณและนี่เป็นร่างกายของลูก ลูกพูดถึงดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ ลูกไม่ได้พูดว่า ดวงวิญญาณสูงสุดบาปหรือดวงวิญญาณสูงสุดบุญ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มายาทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบาปและพ่อทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญ โลกของดวงวิญญาณบุญเรียกว่าสวรรค์และโลกของดวงวิญญาณบาปเรียกว่านรก เพียงพ่อผู้เดียว ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลส เท่านั้นคือผู้ที่ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ ลูกๆ คือเครื่องประดับของบ้านที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกต้องประดับประดาบาร์ต ดินแดนสีขาวดีเรียกว่าความอัศจรรย์ของโลก (Wonder of the World) ผู้คนได้แสดงความอัศจรรย์ทางวัตถุ 7 สิ่งของโลก สิ่งเหล่านั้นสร้างขึ้นโดยมนุษย์ ในความเป็นจริง ความอัศจรรย์ของโลกคือดินแดนสีขาวดีที่ซึ่งดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่อย่างมีความสุขเสมอ พวกเขาพูดว่า: ผู้หนึ่งผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ อย่างไรก็ตาม จนกว่าพ่อมา มิเช่นนั้นก็ไม่มีการสามารถกลับไปที่นี่ได้ เวลาลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนสีขาวดี ลูกได้เห็นความอัศจรรย์ทางวัตถุเหล่านั้นด้วยดวงตา แต่ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนสีขาวดีและมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ไม่มีเรื่องของการร้องไห้ที่นั่น พ่อพูดว่า: เหตุใดลูกๆ เจ้าสาวของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด จึงร้องไห้คร่ำครวญเล่า? บางทีลูกลืมเจ้าป้าของลูก? การลืมเจ้าป้าหมายถึงการลาจากท่าน เฝ้าแต่จดจำท่านอยู่เสมอและจะไม่มี

สิ่งใดที่ต้องร้องให้คร่ำครวญถึง อย่างไรก็ตามเมื่อญาติของใครบางคนตาย ผู้คนก็ร้องไห้ เวลานั้นลูกกำลังรำลazineมีชีวิต ลูกรำลazineจากทุกคน หลังจากการร้องไห้และแล้วลูกก็หัวเราะตลอดไปเพราะลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนสีขาวดี ไม่มีความจำเป็นที่จะร้องไห้ที่นี่ บาบ่าได้บอกลูกแล้วว่า: ถึงแม้ว่าแม่ของลูกตายลูกต้องรับประทานอัลล่า อัลล่าอันใด? อัลล่าของความรู้ เวลานั้นทั้งหมดตายไปแล้ว ลูกควรที่จะกังวลเกี่ยวกับใครและใครที่ลูกไม่ควรจะวิตกกังวล? ทั้งหมดจะตาย จะไม่มีใครเหลืออยู่ที่จะทำพิธีสุดท้าย เมื่อผู้คนมากมายตายที่ญี่ปุ่นในระหว่างการทิ้งระเบิด มีใครหลงเหลืออยู่ที่จะทำพิธีฝังของพวกเขาไหม? แม้แต่ผู้ที่ทำพิธีนั้นก็จะตาย นั่นเป็นประเพณีของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง มีความสุขสันต์เหลือที่นั่น เรื่องราวของราชาผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นอ้างอิงถึงสถานที่นั้น ลูกเคยรับฟังเรื่องราวเช่นนั้นมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานั้นพ่อพูดว่า: จงลืมทุกสิ่งที่ลูกเคยได้ยินมา เวลานั้นรับฟังทุกสิ่งจากพ่อ *อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย..* ผู้คนเหล่านั้นได้สร้างของเล่นที่มีใบหน้าลิงที่มีการแสดงเช่นที่ว่า “*อย่าพูดสิ่งที่เลวร้าย ไม่เห็นสิ่งที่เลวร้าย*” เป็นเพราะในเวลานั้นมนุษย์เลวร้ายเสียยิ่งกว่าลิง ไม่ว่าสิ่งใดที่ผู้คนได้รับการบอกพวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “นี่เป็นความจริง นี่เป็นความจริง!” บาบ่าพูดว่า: ลูกๆอย่าได้รับฟังเรื่องราวที่เป็นการประณาม พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร อย่างแน่นอนที่พ่อต้องมา เพราะเพียงเท่านั้นเองที่เท่านั้นจะให้ความรู้ ผู้คนพูดว่าฤๅษีและมุนีเป็นตริกาลดาร์ชิ บาบ่าพูดว่า: ไม่ลูกต้องอย่างยิ่ง! แม้กระทั่งลักษณะและนารายณ์ก็ไม่ได้เป็นตริกาลดาร์ชิ เพียงลูกๆบราห์มินเท่านั้นคือตริกาลดาร์ชิ ชาติเกิดที่ 84 ชาติเกิดนี้ เป็นชาติเกิดสุดท้ายของลูก ไม่ใช่ว่าสันสการเหล่านั้นของความรู้จะอยู่กับลูกในชาติเกิดถัดไปของลูก ไม่เลย สันสการเหล่านั้นจะหายไป ที่นั่นอาณาจักรได้รับการก่อตั้งก่อนหน้าแล้วและดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องมีราชาโยคะ ดังนั้น เพียงแต่มองดูถึงสิ่งที่باب่าพูดและสิ่งที่ผู้คนพูด นั้นมีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ผู้คนพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันในขณะที่พ่อพูดว่า: ไม่ ผู้คนพูดว่ายังคงมีเวลาอีก 4 หมื่นปีของยุคเหล็กหลงเหลืออยู่ ในขณะที่พ่อพูดว่า: ไม่ พวกเขาได้บอกเรื่องราวที่เป็นเท็จมากมายและได้นำความมืดมิดมา เวลานั้น พ่อที่แสนหวานพูดว่า: จงกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง ลูกๆของพระเจ้าอยู่ในท้องพระโรงของพระเจ้าหน้าที่ของลูกคือการมีโยคะ เมื่อลูกไปที่ภูเขาโกวันทัน นั้นก็มีสัญลักษณ์ของนิ้ว ภูเขาได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมากเมื่อบารัตกลายเป็นยุคทอง ภูเขานั้นก็ไม่ได้รับการกราบไหว้บูชา ดังนั้น นิ้วเป็นสัญลักษณ์ของลูก การทำสัญญาเพื่อความบริสุทธิ์เป็นเหมือนกับการให้นิ้วของลูกเพื่อกุญแจบาร์ด เมื่อมีความบริสุทธิ์ นั้นก็มีความสงบและความรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน มองดูที่สภาพของบารัตเมื่อไม่มีความบริสุทธิ์เลย สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ชันยาสซีเคยพูดว่าไฟและสาลีไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ ได้มีการเขียนสิ่งนั้นไว้ในคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม ลูกสามารถบอกชันยาสซีว่าลูกผู้เป็นไฟและสาลีอยู่ด้วยกันและอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างไร ชันยาสซีไม่ได้รับศรัทธา เวลานั้นพวกเรากำลังทำตามศรัทธาของพ่อ ผู้คนเหล่านั้นได้รับการกำหนดของสังคราจารย์ในขณะที่การกำหนดเหล่านั้นเป็นของชีวาจารย์ ลูกเป็นลูกๆของชีวาจารย์ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นท่านเป็นครู (อาจารย์) ผู้ นั่นคือสังฆราจารย์ ชันยาสซีได้รับสมญาโดยการศึกษาคัมภีร์มากมาย ไม่เคยมีคำกล่าวว่า: กฤษณาจารย์ พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับชีวา พวกเขาไม่รู้จักพ่อเลย ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อลูกพบกับชันยาสซี จงบอกเขา: ท่านเป็นของหนทางสันโดษ หรือโยคะชันยาสซี พวกเราคือราชาโยคีผู้ที่เป็นของหนทางครอบครั้ว ท่านไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ ท่านรโหฤณเพราะสังฆราจารย์มาในยุคทองแดง ของท่านคือหริโยคะ การสละละทิ้งการกระทำ ในความเป็นจริง ไม่สามารถมีการสละละทิ้งการกระทำได้ เวลานั้นลูกๆได้รับการกำหนดที่แตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง ผู้คนต้องการอยู่ในความสงบ จงบอกพวกเขา: อัจชะ ละวางตนเองจากอวัยวะของท่าน เพียงแต่ด้วยการละวางจากตัวท่านเอง จะไม่มีคุณประโยชน์ใดเพียงด้วยการแยกตนเองออกไป ก่อนอื่นละวางจากตนเองและแล้วจดจำพ่อ เพียงเท่านั้นเองที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ความสงบเป็นพวงมาลัยรอบคอดูก ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ พวกเราดวงวิญญาณคงอยู่ในความเงียบสงบ(silence)ในโลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ก็เป็นการเคลื่อนไหว(movie) โลกที่มีตัวตนนี้คือการใช้เสียง(talkie) ลูกๆเคยได้ยินมิต บาบ่าเคยเห็นมามากกว่า มามาได้เห็นสิ่งใด เธอไม่เคยเข้ามา เธอได้กลายเป็นผู้ที่ฉลาดอย่างยิ่งในความรู้ ลูกไม่ควรมีความปรารถนาใดๆที่จะเข้ามา จงมองดู มามาได้รับอันดับอยู่เบื้องหน้าที่ไกลอย่างยิ่งแม้โดยที่ไม่ได้ยินมิต ก่อนอื่น เป็นศรีลักษณะและแล้วเป็นศรีนารายณ์ สำหรับผู้นี้ได้มีการเขียนไว้ว่า: อรชุนได้ยินมิตของการทำลายล้างและการก่อตั้ง ชีพบาบา สารถิ กำลังนั่งในพาหนะนี้และกำลังให้ความรู้แก่ลูก พาหนะนี้ก็ได้รับความรู้จากผู้เดียวนั้นเช่นกัน ผู้นี้เองที่เคยศึกษากิตะ ท่านเคยจัดชุมนุมทางจิตมากมาย เวลานั้นท่านตะลึงงันกับทุกสิ่งซึ่งอยู่ในคัมภีร์ พ่อพูดว่า: จงลืมทุกสิ่งที่ลูกเคยศึกษามา อย่าได้รับฟังสิ่งใด ขณะที่มองแต่อย่าได้เห็น เวลานั้นพวกเรากำลังจะไปบ้านของباب่าบ้านที่แสนหวานของพวกเรา จนกว่าผู้นำทางและผู้ปลดปล่อยมา มิเช่นนั้นไม่สามารถมีใครกลับไปได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้นำทางและผู้ประทานการหลุดพ้น ท่านปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ เป็นดวงวิญญาณสูงสุด

โลกที่ไม่มีตัวตนคือสถานที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ไม่ใช่ชาวตบราห์มเป็นพระเจ้าและดวงวิญญาณหลอมรวมไปในนั้น ประเด็นเหล่านี้ให้อัศจรรย์อย่างยิ่ง! บทบาทของ 84 ชาตเกิดของลูกไม่สูญสลาย นั้นไม่สามารถถูกลบทิ้ง โลกถูกสร้างไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ยุคทองเรียกว่าโลกใหม่ เวลานั้นโลกนั้นเก่า แต่ไม่ใช่ว่าโลกนั้นถูกทำลาย พ่อมาเพื่อทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ โลกนั้นคงอยู่เสมอ อย่างแน่นอนที่จะเป็นเพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาตเกิดและผู้อื่นใช้ชาตเกิดน้อยกว่า และแล้ว ลูกสามารถคิดคำนวณเกี่ยวกับชาวคริสเตียนด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริง ประชากรของชาวบาร์ตวรจะมีจำนวนมากมาย แต่เป็นเพราะพวกเขาได้แปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น ประชากรจึงมีเล็กน้อย พวกเขาได้ให้ชื่อตนเองว่าเป็นอินดู พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อพ่อต้องก่อตั้งศาสนาเทพผ่านบราห์มาและผ่านการทำลายล้างด้วยขางกา และแล้ว ผู้ที่ก่อตั้งก็จะต้องหล่อเลี้ยงศาสนานั้นด้วย ผู้ที่เคยช่วยคานทิจีและได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากในวันนี้มีความสุขอย่างยิ่ง ทุกคนที่นั่นจะมีความสุข อย่างไรก็ตามจะมีความแตกต่างในสถานภาพของพวกเขา ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและจดจำมรดกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงน้อยกว่าจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทราวศ์ ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะกลายเป็นปวงประชา สาวใช้และคนรับใช้จำนวนมากเป็นที่ต้องการเช่นกัน พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วไม่ว่าใครก็ตามที่มีพลังโยคะสามารถกลายเป็นนายของโลก ลูกเป็นกองทัพที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงผู้ที่มิพลังโยคะ หากชาวคริสเตียนได้รับพลังมากเท่านี้พวกเขาจะสามารถกลายเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตาม กฎไม่ได้พูดเช่นนั้น มีเรื่องราวของลิงเนยของอาณาจักรของโลกแสดงไว้ในปากของกฤษณะ ดังนั้นอาณาจักรของโลกสามารถประกาศสิทธิ์ได้ด้วยพลังโยคะเท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อสร้างสวรรค์ นี่เป็นธุรกิจของลูกๆ ด้วยเช่นกัน ลูกๆเป็นของพ่อและช่วยในการก่อตั้งสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและมีความสุขเสมอ อย่าได้ร้องไห้ ร่ำลาจากทุกคนขณะที่ลูกยังมีชีวิต อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับใครก็ตาม
2. จงอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของความสงบของลูก จงไปอย่างรวดเร็วด้วยความรู้และโยคะ อย่าได้มีความอยากปรารถนาใดที่จะเข้ามาน

พร: พระ: ขอให้ลูกเป็นราชยุกต์ (ผู้รู้ความลับทั้งหมด) และอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ และทำให้พ่อพอใจด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ของลูก
ลูกๆ ผู้ที่พอใจพ่อด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ของพวกเขา ได้รับพรจากบัพดาตาให้อยู่อย่างมีความสุข(raazi)และราชยุกต์(raazyukt) อย่างสม่ำเสมอ ด้วยสันสการ์ของพวกเขาเองและกับชุมชน นั่นคือ รู้ความลับของทั้งหมดเกี่ยวกับสิ่งนั้น การรู้ถึงความลับของสันสการ์ของลูกเองและสันสการ์ของกันและกันและรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เป็นผลร้ายคือสภาพของการเป็นราชยุกต์ โดยการให้บันทึกความก้าวหน้าของลูกต่อพ่อด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์และโดยการมีกสนทนจากใจถึงใจ ที่มีความรัก ลูกจะมีประสบการณ์ถึงความใกล้ชิดอย่างสม่ำเสมอและปัญชีของอดีตจะจบสิ้น

คติพจน์: ผู้ที่ทำให้ผู้ประทาน ผู้ประทานโชค และผู้ประทานพรพอใจ ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ของพวกเขาจะคงอยู่ในความสุขสันต์ทางจิต

*** โอม ขานติ ***